

زعیم آینده افغانستان؟

هموطنان نهایت عزیز و دوست داشتنی می‌خواهم آغاز سخن از اینجا کنم که ما نباید چو مرده گان با ر خویش را بالای شانه های دیگران اندازیم. باید بیدار شویم و برخیزیم خود بار خود را به پیش ببریم. بلی در این روزها از هر گوشه و کنار و منابع خبری در باره انتخابات ریاست جمهوری و زعیم آینده افغانستان زمزمه ها شنیده میشود و با وانمود کردن قحط الرجال شخصیت های واجد شرایط کاندید به مقام ریاست جمهوری نامهای تعداد انگشت شماری به حیث کاندیدان ریاست جمهوری و حتی آقای زلمی خلیل‌زاد که هنوز کاندیداری خود را اعلان نکرده سر زبانها است و هر شخص و یا منبع خبری بنا بر منافع شخصی - منافع اغیار و یا دلسوزی بر ملت مظلوم و ستم‌دیده افغان و نجات مادروطن از بدبختی های مسلط امروزی بدون توجه به دسایس شوم قدرتهای خارجی و زعامتهای تحمیلی سی سال اخیر در کشور عزیز ما حمایت و پشتیبانی از کاندید مورد نظر خود را برای زعامت آینده افغانستان میکنند.

هموطنان عزیز ما اگر کمی توجه و تعمق به عقب فرمایند به این نتیجه خواهند رسید که بعد از کودتای ۲۷ اپریل ۱۹۷۸م و سپس تجاوز بیشترمانه قشون سرخ شوروی (۲۷ دسامبر ۱۹۷۹م) به تعقیب آن زعمای دست نشانده پاکستان - امریکا و انگلیس به اصطلاح مجاهدین (۱۹۹۲م - ۱۹۹۶م) و طالبان (۱۹۹۶م - ۲۰۰۱م) الی زعامت امروزی آقای حامد کرزی که نیز از طرف امریکا و انگلیس بالای ملت افغان تحمیل گردیده افغانستان بدبختانه و متأسفانه با از دست دادن استقلال و آزادی خود صلاحیت انتخاب زعمای خود را نیز بکلی از دست داده یعنی دول همسایه - منطقه و جهان اند که بصورت مستقیم و یا غیر مستقیم با تعیین زعمای افغانستان سرنوشت ملت افغانستان را رقم میزنند. یعنی در طول سی سال اخیر از آقای حفیظ الله امین دیکتاتور و خود کامه الی آقای حامد کرزی شریف و ضعیف بی صلاحیت یکی از زعمای نتوانسته اند صلح و خوشبختی را در مادروطن ما مسلط سازند. چه متأسفانه هر یکی از زعمای مجبور بوده اند که به طبل باداران خارجی خود برقصند لهذا در شرایط امروزی که کشور عزیز ما کمافی السابق در اشغال است - امنیت تأمین نیست و احصائیه نفوس وجود ندارد. دوربنای امیدوار کننده ای که ملت را بطرف خوشبختی یعنی صلح و آرامش پایدار سوق دهد و زعیم خود را خود تعیین و انتخاب نمایند دیده نمیشود فلذا هر گفتار و اقدام خواب و خیال خواهد بود.

مطلب من این است که در حالت اشغال هیچ دیکتاتور و یا شخصی متواضع و ضعیف که از خارج بر ملت افغان تحمیل گردیده باشد موفق شده نمیتواند چه در شرایط کنونی کشور ما که قوای نظامی امریکا و انگلیس جمع سی و چهار کشور دیگر در آن موجود است و میخواهند با پوشیدن نقابهای دیموکراسی - بازار آزاد - اعمار مجدد و قلع و قمع نمودن تروریستها هر یک برای منافع نظامی - اقتصادی و سیاسی خود در افغانستان و منطقه مصروف اند اینست که قوای خارجی نه تنها با موجودیت شان چون موجودیت قوای سرخ شوروی در افغانستان تشنج را در منطقه خلق نموده اند و کشورهای همسایه تمامیت ارضی و مصئونیت ملی خود را در مخاطره دیده و وادار به مداخلات مستقیم و غیر مستقیم در امور افغانستان و ایجاد درد سر برای قوای خارجی مخصوصاً امریکا و انگلیس میگردند یعنی از افغانستان میدان بزرگشی ای ساخته اند که هر یک از چاپ اندازهای داخلی و خارجی میخواهند بزی از خود داشته و آنرا به دایره حلال برسانند.

اینست که امریکا گاهگاهی صدایش بلند میشود که پاکستان تروریستها را تربیه میکند و یا میگوید که ایران و کشورهای همسایه سلاح های مخرب بدسترس طالبان میگذارند. و از جانب دیگر صدای آقای سیاف به پشتیبانی و کف زدن های جبهه نا متجانس ملی بلند میشود که: " گپ آخر من اینست - بسیار عامیانه میگویم - این میدان را تا مجاهد نزنند پدر کسی زده نمیتواند" یعنی هنوز هم دلشان یخ نکرده و با سابقه ننگین خود بار دیگر میخواهند چون شهر زیبای کابل کل افغانستان را به مخروبه تبدیل و ملت افغان را قتل عام کنند.

یعنی در نتیجه مادروطن عزیز ما که حفظ و حراست آن از نیاکان بما بمیراث مانده و وظیفه ایمانی - وجدانی - اسلامی - اخلاقی فرد فرد ملت افغان میباشد دستخوش هوا و هوس اجنبیان و غلامان حلقه بگوش شان گردیده و ملت مظلوم و بیچاره که بجز از آزادی - اسقلال - حاکمیت قانون - عدالت اجتماعی - خانه - لباس - نان - صحت - تعلیم و تربیه سالم چیزی دیگری آرزو ندارند در سراسیمگی و تاریکی مطلق به این طرف و آن طرف دست و پا می اندازند و فریاد میکشند که خود سرنوشت کشور عزیز و انتخاب زعیم خود را بدست گیرند اما متأسفانه هیچکس بداد شان نمیرسد.

و همچنان احزاب دیگری که در دهه دیموکراسی به فعالیتهای غیر قانونی خود کشور را بطرف بدبختیها سوق داده اند نیز چون شکاریان کهنه کار با دوربین ها در دست و تفنگها بالای شانها خپ خپ زیر پلوان ها در حرکت اند تا با استفاده از فرصت و معامله گری با این و آن به شکار خود برسند. که این هم بجز از تباهی مملکت دیگر چیزی به بار ندارد. و عده از هموطنان محترم به این عقیده اند که شخصی قوی چون زلمی خلیل زاد که برخوردار از حمایت دولت آینده امریکا باشد مشکل کشای خوبی برای افغانستان خواهد بود. به عرض چنین خواهران و برادران عزیز و گرمای احتراماً میروسانم که در طول هفت سال گذشته شاهد میباشیم که تعدادی از هموطنان دو تابعه افغان ما به افغانستان رفتند و بعد از مدت خدمت در دستگاههای دولتی سرمایه های ملی را با خود کشیدند که طور مثال رئیس اسبق شرکت هوای آریانا افغانستان است که میلیونها دالر را از دارای های شرکت به خارج انتقال و تا حال علرغم تقاضا های مکرر رسمی و شفاهی لوی حارنوال اسبق افغانستان آقای عبدالجبار ثابت هیچ قدرتی حاضر به کشاندن موصوف به محاکمه در داخل و یا خارج شده نتوانست و نمیتواند و حال تصور کنید که آقای زلمی خلیل زاد که با سوگند وفاداری به دولت و مردم امریکا فعلاً نماینده خاص رئیس جمهور بوش در سازمان ملل متحد میباشد و روابط تن با تن با آقای آصف علی زرداری رئیس جمهور پاکستان - ناقضین حقوق بشر - تفنگداران و جنایتکاران در داخل افغانستان مخصوصاً تجزیه طلبان دارد اگر او خدا ناخواسته بحیث رئیس جمهور بر ملت مظلوم افغان تحمیل شود و با استفا ده از پشتیبانی دولت امریکا و صلاحیت ها و قدرت خود بحیث رئیس جمهور در معامله گری با یکی از همسایه گان افغانستان به نفع اضلاع متحده امریکا خیانت ملی را مرتکب و با بازگشتش به امریکا و داشتن تابعیت دوگانه اش کدام قدرت خواهد بود که موصوف را در داخل و یا خارج به محاکمه به اصطلاح انگلیسی (امپچ) بکشاند. سرنوشت و موقف افغانستان چه خواهد بود.

حال بیانیید طرف دیگری صفحه را یعنی بیانیه پر تمطراق محترم آقای سیاف و آنانی را که با پوشیدن نقابهای دروغین بدستور باداران خارجی خود به نامهای ختمهای قرآن عظیم الشان- جهاد و شهدا آتش شخصیت پرستی - قومگرایی - تجزیه طلبی را دامن میزنند مورد بحث و مذاقه قرار دهیم. یعنی در حالت و شرایط بحرانی امروزی کشور عزیز ما در عوض تلاشهای غیر مثمر بهتر نمیبود که با فرستادن درود بروح شهدای واقعی راه حق که برای آزادی - یکپارچگی و سربلندی افغانستان عزیز جامهای شهادت نوشیده اند خدا پرستی - وطندوستی - صلح - یکپارچگی افغانستان- وحدت ملی و آزادی را تبلیغ و شعار خود قرار دهیم. چه همه ملت افغان و جهانیان میدانند که اگر رهبران آزموده شده شان که خود را مجاهدین میدانند بقدرت برسند بار دیگر آتش خانه جنگی تباہ کن سالهای ۱۹۹۲م الی ۲۰۰۱م در سراسر کشور در نخواهد گرفت؟ یا افغانستان عزیز را خدا ناخواسته به شمال و جنوب تجزیه نخواهد کرد؟ و قتل والی لوگرد که یکی از نماینده گان آقای سیاف بود در یک عمل غیر انسانی و اسلامی جوابی برای بلند پروازیهای آقای سیاف و دیگران که در عوض جهاد فی سبیل الله کیسه های خود را به میلیونها دالر از حق مشروع و خون شهیدان راه آزادی پر نموده اند و کف میزدند نیست؟ آیا دار و دسته های مخالف که دشمنان آشتی نا پذیر شان اند بدون جنگ سر تسلیم و اطاعت را برای شان خم خواهند کرد؟ متأسفانه با زهم تکرار میکنم که این همه تلاشها به جز از خواب و خیال و همچنان فریب خود و ملت افغان چیزی دیگری نیست.

حال سوال بس مشکلی وارد میشود که چه باید شد و یا چه باید کرد؟ هموطنان گرانقدر از تذکرات فوق به نتیجه رسیده باشند که حل قضایا در افغانستان متأسفانه بعد از ۲۷ اپریل ۱۹۷۸م خارج از دست و تصمیم گیری ملت افغان بوده و نمیتواند خود زعیم ملی خود را تعیین و انتخاب نمایند بلکه موضوع یک قضیه بین المللی شده و میباشد یعنی در شرایط کنونی تنها ملت افغان و یا حتی یک قدرت خارجی به تنهایی نمیتواند سرنوشت افغانستان را بحیث یک کشور آزاد - مستقل - یکپارچه و غیر منسلک که در آن صلح - حاکمیت قانون - عدالت اجتماعی - وحدت ملی و در نهایت امر دیموکراسی برقرار باشد رقم زند. به جز از مداخله و همکاری مستقیم - صادقانه و صمیمانه جامعه بین المللی تحت سرپرستی شخصی سرمنشی ملل متحد.

بلی این آرزو را تنها تعداد انگشت شماری از قشر دانشمند با تجربه - پاک - با وجدان - صدیق - بیطرف - وطندوست - خدا پرست و حق دوست که بدرد مادروطن میسوزند و جبراً میسازند و نیز دارای وسعت نظر و بدون حب و بغض شخصی - قومی - لسانی - مذهبی و سمتی باشند و جنایت و خیانت را در زندگی مرتکب نشده باشند در یک کانفرانس بین الافغانی به اساس رایگیری آزاد و سری به نمایندگی از دیگر هموطنان دانشمند و گرانقدر انتخاب شده باشند میتوانند آغاز و پیش ببرند. به این معنی که دانشمندان فاضل و گرانقدر بین هم با تبادل افکار همه مشکلات افغانستان را با در نظر داشت شرایط در منطقه و جهان برسی و از لایبالی آن پیشنهادات مفصل و همه جانبه را که بتواند قناعت جوامع بین المللی را حاصل نماید ترتیب و به نمایندگی خاص سر منشی ملل متحد و از آن طریق به سرمنشی ملل متحد و بالاخره به شورای امنیت ملل متحد برسانند.

هموطنان نهايت وپندوست بايد به عرض شما برسانم که روی همین ملاحظات بود که اینجانب بتاريخ ۲۷ اپریل ۲۰۰۸م در اخير مقاله مطول خود تحت عنوان "افغانستان در سی سال اخير" که در ويب سایت وزین آزمون ملی کلاً و قسمت اول آن در ويب سایت وزین افغان جرمن آنلاين به نشر رسیده بود و به بیش از صد مرجع دیگر به (ای میل) و یا پوسته ارسال داشتم پیشنهادات و عرایض مفصل خود را در مورد راه بیرون رفت از مشکل عایده مادروطن ما که تعیین زعامت آینده افغانستان نیز بود خدمت وپنداران عزیز تقدیم داشتم و انتظارم این بود که از طرف یکی از دانشمندان مورد غور و بحث قرار گرفته و نظر خواهی شود. اما متأسفانه به اصطلاح دخترخانه خلموک بود هیچکس به آن توجه نکرد اینک در این فرصتیکه موضوع انتخابات و در مجموع جستجوی راه بیرون رفت از مشکلات دامنگیر مادروطن عزیز ما سر زبانها است بار دیگر پیشنهادات قبلی ام را جهت معلومات مزید هموطنان گرانقدر خاصاً مسئولین رسانه های گروهی و دانشمندان پیشنهاد شده ام که امید انتصابی و یا انتخابی خواهند بود تقدیم میدارم تا باشد که با نظریات ارزشمند دیگر هموطنان با درد و وپند و ست مورد غور و بحث قرارگیرد.

- دوستان و هموطنان گرامی آرزو از پیشنهاد من این بود که دانشمندان متذکره فوق بتوانند با فراست و دانش خود جهانیان خاصاً سازمان ملل متحد را قناعت بدهند که افغانستان را بحیث یک کشور آزاد - مستقل - و بیطرفی مثبت و فعال در جامعه جهانی بشناسند یعنی نه افغانستان به کدام کشور دیگر تجاوز نماید و نه کشور دیگری به افغانستان و یا از افغانستان تخت خیزی برکشور دیگری ساخته شود و به ملت قهرمان افغان حق مشروع داده شود که در مسائل ملی و بین المللی آزادانه و مستقلانه به اساس اراده آزاد ملت افغان و احترام به منشور ملل متحد تصمیم گیرد. به این معنی که فردای دیگری را با آزادی و استقلال از یوغ استعمار - ایجاد فضائی سالم دیموکراسی واقعی - حاکمیت قانون و عدالت در تمام شئون حیاتی جامعه افغانی و زندگی نوین پر از سعادت و خوشبختی ها را با درک و قبول مسئولیتهای ایمانی - وجدانی - اسلامی - ملی - بین المللی - انسانی و اخلاقی خود اساسگذاری نمایند. - و نیز از جوامع بین المللی خواهش شود که برای ملت افغان اجازه داده شود که زعیماً آینده افغانستان را ملت افغان تحت نظر ملل متحد خودشان با اراده آزاد با در نظر داشت معیار و محکهای دانش علمی - دانش از اوضاع اجتماعی - اقتصادی - نظامی و سیاسی جامعه افغانی - منطقی - بین المللی و سابقه نیکو و تجربه کاری خوب و قاطعیت تصمیم گیری در امور ملی و بین المللی باشد کاندید و انتخاب نمایند و نیز معیار و محک انتخاب اعضای دولت نیز افغانیت - پاکي - صداقت - علم و تجربه کاری خوب باشد نه مصلحت های قومی - منطقی - مذهبی - لسانی و خارجی.

- مکرراً تأکید میشود که برای پیشبرد اهداف و مرامهای فوق لازم است که در حد و بیست نفر از دانشمندان که با خصوصیات فوق الذکر باشند و منافع ملی را نسبت به منافع شخصی مرجح تر بدانند و هیچ نوع انتظار و توقع امتیازات مادی و کرسی و مقام را در دولت آینده افغانستان نداشته باشند و خاص بخاطر خداوند(ج) - مقدسات - خون پاک شهیدان راه حق و نجات مادروطن از آلام و درد های دامنگیر از نقاط مختلف جهان بشمول افغانستان اولاً در یک کانفرانس بین الافغانی انتخاب و در غیر آن صد دانشمند افغان که از قبل سوانح شان به نشر سپرده شده باشد انتصاب و از خودشان خواهش شود که به استثنای خودشان از جمله نود و نو نفر دیگر برای بیست دانشمند رای بدهند سپس از جمله صد دانشمند بیست نفر که بیشترین رای را حاصل کرده باشند بحیث گروپ دانشمندان برای پیشبرد و وظیفه نهایت مهم تاریخی مؤظف تا با صلاحیت تام کار خود را شروع و بتوانند با اعتماد و عقیده راسخ داخل مذاکره شده و برای نجات افغانستان از ورود دستنشانده دیگری بازیگران خارجی جلوگیری و آتشی که مادروطن ما در آن میسوزد به امید فردای صلح - آرامش و خوشبختی جامعه افغانی در آینه تمدن سالم جهان خاموش کنند. برای اینکه شکایات و سر و صدا های شک و تردید هموطنان در مورد انتخابات بلند نشده باشد میتواند عملیه رای گیری توسط اداره غیر افغانی در مقابل پول انجام شود.

- یعنی بعد از انتخابات دانشمندان منتخب با آقای آی کاپیدی نماینده سرمنشی سازمان ملل متحد برای افغانستان در هر نقطه جهان که مساعد و ممکن باشد در یک جلسه موضوعات و مشکلات را با در نظر داشت مفاهیم فوق و پیشنهادات ذیل بصورت کل بسیار شفاف - جدی و قاطع مطرح و خواهش نمایند که پیشنهاد های شان را با سرمنشی ملل متحد و شورای امنیت مطرح و قبل از انتخابات آینده ریاست جمهوری در افغان نستان تصامیم لازم که به منافع افغانستان - منطقه و جهان باشد در یک کانفرانس بین المللی که اعضای آن مشتمل بر کشورهای ذیدخل باشند گرفته شود.

- دانشمندان محترم به نماینده سازمان ملل متحد تفهیم نمایند که با تماس با کشورهای خارجی ذیدخل امروزی در افغانستان مخصوصاً امریکا و انگلیس به شمول فدراسیون روسیه قناعت داده شود که تعقیب پالیسی یکجانبه تحمیل شده امروزی به خیر و صلاح افغانستان - منطقه - و جهان نیست. بهتر خواهد بود برای بیرون رفت از این فاجعه درد ناک به موافقه شورای امنیت کانفرانس بین المللی تحت ریاست سرمنشی ملل متحد دایر از همه اولتر به تائید

شورای امنیت افغانستان را بین کشورهای همسایه چون فدراسیون روسیه - ایران - پاکستان - و چین با در تذکرات و ملاحظات فوق بحیث بفرستیت (حایل) و بیطرف بشناسند.

- همچنان در کانفرانس از امریکا و بریتانیا خواهش شود که با منصرف شدن از اقامت طویل المدت و ساختمان پایگاه های نظامی شان که نه برای ملت افغان طرف قبول است و نه برای همسایگان افغانستان. لهدا تمام قوای نظامی خود را با قوای ناتو مدغم بعد از تعیین مدت شش سال اقامت شان که مصادف به سال اخیر دور دوم ریاست جمهوری انتخابی خواهد بود مشترکاً با قوای افغان در چوکات قانون وضع شده و قبول شده طرفین عملیات ها را در مقابل تروریستها - طالبان و دهشت افکنان انجام و بکار بازسازی خود دوام بدهند. با ختم شش سال تمام قوتهای نظامی خارجی با تشریفات و مهمان نوازی خاص افغانی کشور عزیزما افغانستان را ترک نمایند.

- در مدت شش سال آینده باید به همکاری مالی و تخنیکی بین المللی قوای نظامی و امنیتی مجهز ملی افغانی برای حفظ امنیت داخلی افغانستان تربیه شود. مطلب از قوای نظامی ملی سیستم جلیبی دوره های قبل از کودتای ۷ ثور با امتیازات و تسهیلات بهتر میباشد.

- خلع سلاح تفنگداران ملکی - (ان- جی - او) ها و جنگسالاران برای حفظ امنیت امر حتمی است لهدا دولت باید اعلان بدارد که تمام سلاح داران باید الی سه ماه تمام سلاح های خود را رضا کارانه به مراجع دولتی تسلیم و سند رسمی را از مراجع تسلیم گیری حاصل نمایند. در غیر آن توسط قوای نظامی ناتو از نزد شان جمع آوری و مجازات شدید نیز خواهند شد. در شهر کابل و دیگر شهرها نیز از تمام اشخاص چون جنگسالاران و مؤسسات افغانی و غیر افغانی (ان- جی - او) ها سلاح های شان جمع آوری و امنیت تمام مؤسسات شخصی - دولتی - سفارتخانه ها - قونسلها و نماینده گی های تجارتي با توظیف قوای امنیتی دولتی به اساس توافقنامه های دوجانبه تضمین گردد.

- کمیسون با صلاحیت از متخصصین ورزیده افغانی و بین المللی موظف گردد که با در نظر داشت وضع اجتماعی - اقتصادی - نظامی مخصوصاً وضع قوای بشری کشور و تثبیت اولویتها در شش الی نه ماه پنج پلان پنجساله و پلان تطبیقی آنرا برای بیست و پنجسال آینده افغانستان ترتیب نمایند و سپس پلان بیست و پنجساله را با سازمانهای بین المللی و دول مختلف برای سرمایه گذاری مطرح و عملی نمایند.

- در تمام ولایات محاکم عدلی تحت نظارت یک یکنفر نماینده با صلاحیت ملل متحد تأسیس و اعلان شود. هر افغانی که ادعای جنایات غیر انسانی - غیر بشری و اسلامی در مقابل شخص و یا اشخاص دارند در مدت سه ماه بعد از اعلان رسمی دولت از ادعا و یا ادعاهای خود با اسناد و شواهد در مقابل اشخاص ملکی و نظامی سه دهه اخیر اطلاع و محاکم عدلی موضوعات را در ظرف سه ماه بررسی بعد از فیصله برای ارزیابی دقیق تر به محاکم عدلی بلندتر ارسال و بعد از تصمیم گیری محاکمه دومی به محاکمه عالی جهت فیصله نهائی ارسال و در مورد باید در ظرف سه ماه فیصله صادر و عملی شود. یعنی آنانکه در لست ناقضین حقوق بشر اند و یا تعداد دیگری در محاکمه عالی بحیث ناقضین حقوق بشر شناخته میشوند نیز به محاکمه بین المللی معرفی شوند و بعد از سپری شدن یکسال از اعلان محاکمه جنایتکاران و ناقضین حقوق بشر باید تمام ادعاهای واصله بررسی و تطبیق فیصله ها عملی گردد. سپس با اعلان آشتی ملی صفحه جدیدی اتحاد ملی - همبستگی - اخوت - برادری و برابری برای افغانستان آزاد - مستقل و سربلند کشوده شود. قابل تذکر است هر شخصی که در محاکمه اولی محکوم شناخته شده و یا نشده الی محاکم بعدی دارائی های شان در داخل و خارج کشور در قید دولت قرار گیرد.

- و نیز به شورای امنیت قناعت داده شود که آرزوی ملت افغانستان ایجاد دیموکراسی واقعی است اما در شرایط کنونی کشور که بیش از ۹۰% بیسواد میباشد مفهوم ومعنی دیموکراسی را نمیدانند - شعورسیاسی وجود ندارد پیشبرد دیموکراسی غربی و تعدد فعالیتهای حزبی به جز از ایجاد انارشی و عقبگرای دیگر حاصلی ندارد لهدا پیشنهاد شود که تمام احزاب راجستر شده فعلی با کنار زدن خود خواهی - جاه طلبی و شخصیت پرستی جهت جلو گیری از انارشی در کشور و مرجحتر دانستن منافع ملی برای دو دوره انتخاباتی ریاست جمهوری و شورای ملی در یک یا دو حزب که نام یکی آن افغانستان - اعضای آن به استثنای جنایتکاران و ناقضین حقوق بشر از تمام ملت یعنی از شمال تا جنوب و از شرق الی غرب با در نظر داشت مواد قانون اساسی کشور و خصوصیات فوق الذکر با اهداف ایجاد و تقویه اتحاد ملی و انجام خدمات صادقانه و صمیمانه فوق الذکر بمنظور حفظ آزادی - استقلال - نوامیس ملی - توامیت ارضی و اعمار - شگوفانی و سر افزای افغانستان عزیز باشد کاندید و انتخاب گردد در غیر آن تمام احزاب راجستر شده در دو حزب مدغم و تنها از هر حزب یکنفر به اساس شایستگی علمی - سابقه نیکوی کاری - پاکی - تقوی - قاطعیت تصمیمگیری آزاد در امور و عدم وابستگی به خارجی ها برای ریاست جمهوری کاندید به اساس رای گیری آزاد و سری برنده انتخاب گردد.

- برای محو کشت خاشخاش و تولید چرس و همچنان قاچاق مواد مخدره به دولت آینده افغانستان اجازه داده شود که با تعیین مدت دو الی سه سال برای محو کلی کشت و قاچاق آن قانون غیر قابل تحمل وضع و هرکس اطاعت نکرد بعد از یک اخطار در صورت تکرار و اثبات در محاکمه به اعدام محکوم شود.

- برای مهاجرین افغان مقیم ایران و پاکستان در دشتهای دولتی ولایات خود شان فی شخص و یا فی فامیل یک مقدار زمین تثبیت و برایشان تحت شرایط خاصی که زمین را فروخته نمیتوانند و نیز برای حد اقل چند سال به محل دیگری انتقال نمیتوانند خانه و دیگر ضروریات را از مواد محلی منطقه طبق نقشه های مرتبه وزارت شهرسازی که در آن مکتب - کلینیک صحتی - آب آشامیدنی - مارکیت کوچک - برق جنریتی و مرکز کوچک اداری و امنیتی در نظر گرفته شده باشد تحت پروگرام کار در مقابل مواد غذای و دوام کمک مالی موقت ملل متحد الی حد اقل ششماه چاره سازی و به تدریج بداخل کشور انتقال شوند.

- تعیین کمیسیون بین المللی برای بررسی ادعاهای افغانستان و فدراسیون روسیه به ارتباط تثبیت غرامات جنگی بالای روسیه و قروض روسیه بر دولت افغانستان از هر زمانی که باشد و تصمیم نهائی در مورد پرداخت آن به یک دیگر.

- تجدید نظر بر بعضی مواد قانون اساسی که سازگار به شرایط فعلی افغانستان نیست چون بازار آزاد - پوهنتون های شخصی.

- ایجاد کوپراتیف های دولتی برای رقابت به سکتورهای خصوصی - تهیه و ذخیره مواد اولیه چون چای - بوره - روغن - تیل - گاز - آرد و گندم.

- برای جلوگیری از مصارف گداز انتخابات ولسی جرگه نیز همزمان با انتخابات ریاست جمهوری صورت گیرد و نیز برای وکیلان معیار و محک علمی حد اقل صنف دوازده تعیین گردد.

- موضوع حل قضیه پشتونستان یعنی خط سیاه دیورند و برادران و خواهران آنطرف خط سیاه مهم و حساس و نیز قابل دقت تام است که باید با در نظر داشت حفظ توامیت ارضی - یکپارچگی افغانستان امروزی - اراده آزاد برادران و خواهران پشتون و بلوچ ماورای خط دیورند - شرایط مسلط و سیاست جابرانه دولت وقت بریتانیا - موقف امیر عبدالرحمن خان در آن زمان و ملاحظیات شرایط امروزی نیز در مذاکرات و کنفرانس بین المللی مورد بحث قرار گرفته و راه حل قطعی جستجو شود.

- برای برادران و خواهران کوچی که همیشه آواره و دربدر اند نیز با در نظر داشت عدالت اجتماعی و شریط زندگی شان تذکره تابعیت و زمینهای دولتی به قیمتهای مناسب توزیع و مقیم شوند.

- تقویه مالی و حمایت جدی از صندوق خیریه بنام (بانک کوچک اسلامی) راجستر شده ایالت کلفورنیا امریکا از طرف ملل متحد برای ختم فقر - بیکاری و متکی شدن ملت مظلوم افغان بخود نیز از موضوعات مهم است که در کانفرانس بین المللی مورد بحث قرار داده شود.

در ختم کلام خواهش من از دانشمدان گرانمایه اینست که لطفاً

قلم بدست گیرید و زبان بکشائید - حق بنویسید و حق بگوئید.

و من الله توفیق